

Mål C-168/20

Sammanfattning av begäran om förhandsavgörande enligt artikel 98.1 i domstolens rättegångsregler

Datum för ingivande:

22 april 2020

Domstol som begär förhandsavgörande:

High Court of Justice, Business and Property Courts of England and Wales, Insolvency and Companies List (Chancery Division)
(Förenade kungariket)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

30 mars 2020

Kärande:

Konkursförvaltare (1) för herr M

Konkursförvaltare (2) för herr M

Svarande:

Fru M

MH

ILA

Herr M

Saken i det nationella målet

Etableringsfrihet – Nationell lagstiftning som undantar pensionsrättigheter som har registrerats hos de nationella skattemyndigheterna av konkursboet från ett nationellt konkursförfarande – Beslut att inte tillämpa detta undantag på utländska pensionsrättigheter som inte har registrerats vid de nationella skattemyndigheterna trots att de är registrerade i utlandet – Indirekt diskriminering – Forum shopping vid insolvens – Inverkan av skatteformaliteter i en medlemsstat på insolvensförfaranden som inletts i den medlemsstaten

Rättslig grund för begäran om förhandsavgörande

Artikel 86.2 jämförd med artikel 89.1 i utträdesavtalet mellan unionen och Förenade kungariket, som har direkt effekt genom införlivandet i Förenade kungarikets rättsordning enligt Section 1A och Section 7A i European Union (Withdrawal) Act 2018.

Frågor som har hänskjutits för förhandsavgörande

1) När en medborgare i en medlemsstat har utövat sina rättigheter enligt artiklarna 21 och 49 FEUF och rörlighetsdirektivet (Europaparlamentets och rådets direkt 2004/38/EG) genom att flytta till eller bosätta sig i Förenade kungariket, är det då förenligt med bestämmelserna i Section 11 WRPA 1999 att från en konkurs undanta pensionsrättigheter i ett pensionssystem, inklusive dem som upprättats och godkänts skattemässigt i en annan medlemsstat, förutsatt att pensionssystemet vid tidpunkten för konkursen är registrerat enligt Section 153 FA 2004 eller föreskrivet genom regulation 2 i 2002 Regulations och därmed skattemässigt godkänt i Förenade kungariket?

2) Är det för att besvara fråga 1 relevant eller nödvändigt att

a) fastställa om personen flyttade till Förenade kungariket primärt för att försätta sig i konkurs i Förenade kungariket?

b) ta hänsyn till i) de skydd som kan finnas tillgängliga för konkursgäldenären när det gäller pensionssystem som inte är godkända enligt Section 12 WRPA 1999 och ii) möjligheten för konkursförvaltarna att återfå belopp när det gäller godkända pensionsordningar?

(c) ta hänsyn till de krav som gäller för pensionssystem som är registrerade och skattemässigt godkända i Förenade kungariket?

Anförda unionsbestämmelser

FEUF, artiklarna 21 och 49

Direktiv 2004/38/EG, artikel 24

Anförda nationella bestämmelser

Förenade kungariket:

Insolvency Act 1986, Section 283(1)(a) och Section 306:

Section 11 och Section 12 Welfare Reform and Pensions Act 1999 (nedan kallad WRPA 1999):

”11 Påverkan på pensionsrättigheterna av konkurs: godkända pensionsordningar

”(1) Om ett beslut har fattats om att försätta en person i konkurs efter ansökan om detta efter att denna Section har trätt i kraft, är alla rättigheter enligt en godkänd pensionsordning undantagna från personens tillgångar.

(2) I denna artikel avses med ’godkänd pensionsordning’

(a) ett pensionssystem som registrerats enligt Section 153 i Finance Act 2004

...

(h) pensionsordningar av varje slag som kan föreskrivas genom förordningar utfärdade av Secretary of State.

12 Inverkan av konkurs på pensionsrättigheter: icke godkända pensionsordningar

(1) Secretary of State kan genom förordningar föreskriva rättigheter för eller knutna till en person som innebär att en icke godkänd pensionsordning får undantas i händelse av begäran om konkurs mot den personen, från personens egendom för ändamålen enligt Part VIII–XI i Insolvency Act 1986.”

Occupational and Personal Pension Schemes (Bankruptcy) (nr 2) (Regulations) 2002, SI 2002/836 (nedan kallade Regulations 2002), regel 2:

”2 Föreskrivna pensionsordningar

(1) De pensionsordningar som föreskrivs enligt Section 1 l(2)(h) i lagen från 1999 (pensionsordningar som är ’godkända pensionsordningar’) är ordningar (inklusive en annuitet som förvärvats för att verkställa rättigheter enligt en sådan pensionsordning) –

...

(b) för vilka Section 308A i lagen från 2003 gäller (undantag för inbetalningar till utländska pensionssystem)”

Finance Act 2004 (nedan kallad FA 2004), Schedule 33, Paragraph 5(1):

”Vid tillämpning av Schedule 33 är ett utländskt pensionssystem ett kvalificerat pensionssystem om –

(a) systemets förvaltare har underrättat Inland Revenue om att det är ett utländskt pensionssystem och har lämnat de belägg för att det rör sig om ett utländskt pensionssystem som Inland Revenue kan begära,

(b) systemets förvaltare har åtagit sig att underrätta Inland Revenue om systemet upphör att vara ett utländskt pensionssystem,

(c) systemets förvaltare har åtagit sig att uppfylla alla föreskrivna informationskrav som Inland Revenue ålägger förvaltaren gällande kristallisering av förmåner, och

(d) det utländska pensionssystemet är inte uteslutet från att vara ett kvalificerat utländskt pensionssystem enligt punkt (3).”

Section 308A, Income Tax (Earnings and Pensions) Act 2003 (nedan kallad ITEPA 2003):

”Undantag för inbetalningar till utländskt pensionssystem

(1) Ingen skattskyldighet till inkomstskatt gäller när en arbetsgivare gör inbetalningar till ett kvalificerat utländskt pensionssystem för en anställd som är en relevant migrerande ansluten till pensionssystemet.”

Irland:

Section 774 och Chapter 1 Part 30, Taxes Consolidation Act 1997

Kortfattad redogörelse för de faktiska omständigheterna och förfarandet i det nationella målet

- 1 De relevanta parterna i målet vid den nationella domstolen som är föremål för detta hänskjutande är en i konkurs försatt innehavare av pensionsrättigheter (nedan kallad **herr M**), å ena sidan, och, å andra sidan, hans konkursförvaltare, (nedan kallade **konkursförvaltarna**). Konkursförvaltarna har för konkursboets räkning gjort anspråk på en investering i ett irländskt pensionssystem (nedan kallat **systemet**) i form av en *unit-linked* pensionsförsäkring (nedan kallad **försäkringen**), vilken enligt irländsk skattelagstiftning har godkänts som undantagen från skyldigheten att betala inkomstskatt i Irland (nedan kallad ett godkänt undantaget system).
- 2 Herr M försattes i konkurs vid High Court i London den 2 november 2012 på egen begäran som inkom samma dag. Innan herr M gick i konkurs hade han varit en högprofilerad byggherre som huvudsakligen, om inte uteslutande, varit verksam i Irland. Han och hans fru hade dock flyttat till London i juli 2011, och domstolen godtog att han hade flyttat centrum för sina huvudsakliga intressen från Irland till England vid tidpunkten för konkursansökan.
- 3 Vid konkurs i Förenade kungariket övergår alla tillgångar som tillhör eller innehas av konkursgäldenären när konkursförfarandet inleds (det så kallade konkursboet) (Section 283(1)(a) Insolvency Act 1986) enligt lag till en konkursförvaltare (Section 306 Insolvency Act 1986), som ansvarar för att tillgodose borgenärernas

fordringar i prioritetsordning. Pensionsrättigheter enligt system som är registrerade hos skattemyndigheterna i Förenade kungariket och därigenom är undantagna från bland annat inkomstskatt och skatt på kapitalvinst i Förenade kungariket (nedan kallade godkända pensionsordningar) är i princip undantagna från konkursboet. Undantag gäller för återvinning av ”orimliga” pensionsinbetalningar (Section 15 WRPA 1999) och anspråk på vissa löneutbetalningar under en begränsad tid efter konkursen (Section 310 och Section 310 A Insolvency Act 1986). När det gäller pensionsordningar som inte har registrerats hos skattemyndigheterna i Förenade kungariket (nedan kallade icke godkända pensionsordningar), kan en konkursgäldenär endast få sina pensionsrättigheter helt eller delvis undantagna från konkursboet genom hänvisning till hans och hans familjs sannolika framtida behov (Section 12(2) WRPA 1999, regulations 4–6 i 2002 Regulations), vilket är mindre förmånligt för konkursgäldenären.

- 4 Herr M har yrkat att hans rättigheter enligt det irländska systemet ska undantas från konkursboet. Grunden för yrkandet är att om han i stället för att vara ansluten till ett irländskt pensionssystem hade varit ansluten till ett pensionssystem i Förenade kungariket, och om systemet hade varit registrerat enligt Section 153 FA 2004, skulle pensionssystemet ha betraktats som ”en godkänd pensionsordning” och hans rättigheter inom ordningen skulle ha undantagits från konkursboet enligt Section 11(1) och (2)(a) WRPA 1999.
- 5 Herr M har gjort gällande att unionsrätten, det vill säga artiklarna 21 och 49 i FEUF och artikel 24 i direktiv 2004/38, kräver att samma behandling ska gälla för hans rättigheter enligt systemet.
- 6 Konkursförvaltarna har gjort gällande att herr M hade kvar det förmånliga innehavet av försäkringen vid tidpunkten för sin konkurs i England år 2012 och att detta därmed kontrolleras av konkursförvaltarna som en del av konkursboet.
- 7 High Court har beslutat att denna ”punkt rörande förenlighet med EU” inledningsvis ska prövas som en preliminärfråga med herr M som kärande och konkursförvaltarna som svarande, på grundval av överenskomna eller förmodade faktiska omständigheter.
- 8 Det som är i fråga vid målet i den nationella domstolen är huruvida pensionsrättigheterna inom ett pensionssystem, vilka delvis härrör från ett shoppingcentrum i Dublin, upprättades och registrerades enligt irländsk lagstiftning till förmån för herr M. Efter ett antal överföringar av dessa rättigheter betalades de flesta – men, avgörande för det nationella målet – inte alla rättigheter ut till herr M när han etablerade sig i Förenade kungariket och började bedriva sin verksamhet huvudsakligen där. Kort tid därefter försattes herr M i konkurs efter egen ansökan.

Huvudsakliga argument som anförts av parterna i det nationella målet

- 9 Herr M:s övergripande ståndpunkt är att hans rättigheter enligt unionslagstiftningen inte bör vara beroende av om han har tillbringat sitt yrkesliv i Förenade kungariket (och förvärvat sina pensionsrättigheter i ett pensionssystem registrerat i Förenade kungariket) eller varit en migrerande arbetstagare som har tillbringat det mesta av sitt yrkesliv i en annan medlemsstat, t.ex. Irland, och vars pensionsrättigheter troligen finns i den medlemsstaten (nedan kallat systemet i ursprungsmedlemsstaten) och sedan flyttat till Förenade kungariket innan han gick i konkurs. Herr M anser att samma principer är tillämpliga på egenföretagare.
- 10 Såvida inte systemet i migrantens ursprungsmedlemsstat råkade vara registrerat i Förenade kungariket hos HMRC, vilket kanske inte står under arbetstagarens kontroll utan avgörs av hans arbetsgivare – för en anställd – eller i vilket fall av systemets förvaltare, och som varken generellt eller nödvändigtvis skulle innebära någon skatteförmån eller annan förmån för systemet och som även sannolikt skulle leda till en ökad tillsynsbyrå för systemet genom att det då måste följa bestämmelserna både i Förenade kungariket och i ursprungsmedlemsstaten, skulle en bokstavlig tolkning av Section 11 WRPA 1999 innebära att han inte skulle få samma skydd för sina pensionsrättigheter vid en konkurs som en arbetstagare eller egenföretagare i Förenade kungariket (vars pensionssystem skulle vara registrerat i Förenade kungariket för att åtnjuta skatteförmånen i Förenade kungariket som gäller för registrerade pensionssystem).
- 11 Den hänskjutande domstolen måste tolka Section 11 WRPA 1999 på ett sätt som är förenligt med unionsrätten, så att pensionssystemet ska anses vara en godkänd pensionsordning, med konsekvensen att herr M:s rättigheter enligt pensionssystemet skulle undantas från hans konkursbo.
- 12 Konkursförvaltarnas argument kan sammanfattas enligt följande. Bestämmelserna som är tillämpliga vid personlig insolvens skiljer sig från en medlemsstat till en annan. Detta framgår av förordning nr 1346/2000. Förenade kungarikets bestämmelser om skydd för pensionsrättigheter vid konkurs är bara en del av Förenade kungarikets insolvensförfarande som helhet. Frågan är huruvida de utgör en inskränkning av den fria rörligheten och närmare bestämt (eftersom artikel 49 FEUF åberopas) av etableringsrätten. Det är uppenbart att de inte avskräckte herr M från att utnyttja etableringsfriheten genom att flytta till Förenade kungariket. Det kan inte heller sägas att de sannolikt skulle göra det: detta kan endast vara fallet om det kan visas att hela insolvensförfarandet i Förenade kungariket var mindre fördelaktigt för konkursgäldenären än (i förevarande fall) det irländska insolvensförfarandet, och inget försök har gjorts att visa detta. Herr M kunde inte välja ut de delar av insolvensförfarandet i Förenade kungariket som han tyckte om och bestrida delar han inte tyckte om. Även om detta vore fel och det vore rimligt att titta på Förenade kungarikets bestämmelser om pensionsrättigheter vid konkurs separat, skulle dessa inte utgöra ett hinder för eller en begränsning av etableringsfriheten. Det hade inte heller visats att dessa bestämmelser var mindre förmånliga för herr M än de irländska bestämmelserna om pensionsrättigheter vid

konkurs. Det finns således inget stöd för att Section 11 WRPA 1999 åsidosatte artikel 49 FEUF. Vidare gäller att eftersom herr M åberopade artikel 24 i direktiv 2004/38, gör artikel 21 FEUF klart att den har verkan ”om inte annat följer av de begränsningar och villkor som föreskrivs i fördragen och i bestämmelserna om genomförande av fördragen”. Bland dessa åtgärder finns 2000 Regulation, vilken erkänner att bestämmelserna om insolvens skiljer sig mellan medlemsstaterna eftersom harmonisering på unionsnivå saknas.

- 13 Vidare hävdades för konkursförvaltarnas räkning att om herr M tillerkändes skydd av sina pensionsrättigheter skulle det försätta herr M i en mer fördelaktig situation än medborgare i Förenade kungariket, vilka för att erhålla detta skydd skulle ha varit tvungna att registrera sina system enligt Section 153 FA 2004 och uppfylla villkoren för registrering.

Kortfattad redogörelse för skälen till begäran om förhandsavgörande och den hänskjutande domstolens ställningstagande till svaret på tolkningsfrågorna

- 14 Syftet med Sections 11–16 WRPA 1999 är sammantaget att pensionsrättigheter och den skattelättnad som erbjuds ska stödja enskilda vid en framtida pensionering och inte är avsedda för borgenärer om den berörda personen går i konkurs före pensionen, och att, förutom när det kan visas att ”orimliga inbetalningar” har gjorts, dessa rättigheter ska vara undantagna vid konkurs. Section 11 WRPA 1999 är (i stort sett) begränsad till skattemässigt godkända system, eftersom ett av kännetecknen för ett godkännande (under de dåvarande omständigheterna) var att det begränsade de förmåner som kunde betalas ut till den anslutna (till exempel i företags- eller yrkesbaserade system i förhållande till personens lön och anställningstid). Däremot finns det inte någon begränsning för de förmåner som kan tillhandahållas inom icke godkända system, varför det kanske inte är förvånande att det ansågs olämpligt att undanta dessa i deras helhet och att de borde undantas endast i den mån konkursgäldenären och dennes familj rimligen var i behov av dem.
- 15 Den hänskjutande domstolen har utgått från att ett system som registrerats utanför Förenade kungariket i princip kan registrera sig hos HMRC enligt Section 153 FA 2004. De huvudsakliga fördelarna med att vara ett registrerat pensionssystem är i) att befrielse från inkomstskatt beviljas för inbetalningar till systemet från en ansluten person eller för dennes räkning och ii) att fonden i sig är befriad från inkomstskatt och skatt på kapitalvinst. Men båda dessa skattelättnader är endast relevanta för ett system om inbetalningar, eller mottagande av löneinkomst respektive kapitalvinst. Annars skulle de medföra skattskyldighet i Förenade kungariket, och i ett fall som med systemet, där inga ytterligare inbetalningar gjordes och det inte fanns någon anledning att anta att fonden fick inkomster eller kapitalvinster från en källa i Förenade kungariket, finns det inget uppenbart skäl varför det skulle föreligga skattskyldighet i Förenade kungariket över huvud taget.

- 16 Å andra sidan medför registrering ett antal olägenheter: enligt Section 160(1) är de enda utbetalningar som ett sådant system är behörigt att göra till eller till förmån för en ansluten person de som anges i Section 164, och Section 164 är relativt uttömmande när det gäller vilka utbetalningar som kan göras (se Sections 164–169). Om ett system gör en otillåten utbetalning till en ansluten ska en skatt på 40 procent erläggas, antingen av medlemmen (enligt Section 208) eller, om medlemmen inte betalar, av systemets förvaltare (enligt Sections 239–241). Vidare gäller enligt att enligt förordningar som antagits med stöd av FA 2004 (Registered Pension Schemes (Provision of Information) Regulations 2006, SI 2006/567) är förvaltaren för ett registrerat pensionssystem skyldig att lämna detaljerade uppgifter till HMRC om ett stort antal händelser som ska rapporteras.
- 17 Den hänskjutande domstolen godtar i sin dom att registrering enligt Section 153 FA 2004 inte endast var en formalitet (för förvaltaren av det irländska systemet). Det rörde sig om en viktig åtgärd som medförde skyldigheter som kunde vara betungande och även om (vilket inte kan tas för givet) ett pensionssystem utanför Förenade kungariket skulle kunna uppfylla villkoren för registrering i Förenade kungariket utöver de kraven enligt ursprungsstatens rättsordning, var det således inte något som ett sådant system skulle göra utan noggrant övervägande. Även om man antar att Förenade kungarikets lagstiftning i princip kan tillämpas på pensionssystem som upprättats utanför Förenade kungariket, skulle det vara överraskande om många sådana system skulle anse det fördelaktigt att registrera sig hos HMRC i Förenade kungariket. Bland annat finner den hänskjutande domstolen det inte överraskande att ett irländskt pensionssystem upprättat på ett sådant sätt att det uppfyller kraven enligt den irländska skattelagstiftningen inte skulle vilja uppfylla (de annorlunda) kraven enligt Förenade kungarikets skattelagstiftning. Det säger sig självt att det är mer sannolikt att pensionsrättigheter i andra medlemsstater har förvärvats av migrerande arbetstagare (anställda eller egenföretagare) från andra medlemsstater än av medborgare i Förenade kungariket, och att det följer av detta att det är mer sannolikt att migrerande arbetstagare har pensionsrättigheter i pensionsordningar som inte är registrerade enligt Section 153 FA 2004 än att medborgare i Förenade kungariket har det, antingen eftersom dessa ordningar inte har kunnat uppfylla villkoren för registrering eller för att det finns goda skäl för att de inte skulle välja att registreras.
- 18 Section 11 WRPA 1999 gäller emellertid inte enbart pensionssystem som registrerats enligt Section 153 FA 2004. Den är även tillämplig på de ordningar som föreskrivs i regulation 2 i 2002 Regulations. Detta innefattar ”kvalificerade utländska pensionssystem”, för vilka Section 308A ITEPA 2003 är tillämplig.
- 19 Det har inte påståtts att systemet är ett ”kvalificerat utländskt pensionssystem”: nödvändig anmälan till och åtaganden gentemot HMRC har inte gjorts. Den hänskjutande domstolen ansåg dock att de första två kraven inte föreföll betungande och att det tredje kravet enligt (c) ovan inte skulle ha varit betungande i praktiken, eftersom de uppställda kraven endast innebar att upplysningar måste lämnas om berörda migrerande anslutna personer och att det i fråga om systemet

inte hade gjorts några inbetalningar för herr M eller fru M efter deras flytt till Förenade kungariket, varför det inte fanns några relevanta migrerande anslutna och inga uppgifter att lämna.

- 20 I sin dom godtog den hänskjutande domstolen att eftersom det inte fanns några relevanta migrerande anslutna i systemet, fanns det inga skäl för systemet att göra sig besväret att uppfylla kraven för ett kvalificerat utländskt pensionssystem. Det godtogs även att det vanligen finns få skäl för ett utländskt pensionssystem att göra sig besväret att anmäla sig till och göra åtaganden gentemot HMRC för att bli ett kvalificerat utländskt pensionssystem, annat än om det förväntas att inbetalningar kommer att göras till systemet av medlemmar som har flyttat till Förenade kungariket och är relevanta migrerande anslutna eller för deras räkning. Många migrerande arbetstagare som kommer till Förenade kungariket från andra medlemsstater har sannolikt rättigheter inom pensionsordningar som inte har någon anledning att vidta nödvändiga åtgärder för att bli kvalificerade utländska pensionssystem (även om de annars skulle kunna vara kvalificerade), och huruvida de gör detta är i allmänhet inte ett beslut för den anslutna utan för själva systemet. När det gäller vanliga anställda som är anslutna till tjänstepensionssystem saknar de i allmänhet all kontroll över de beslut som fattas av dem som förvaltar systemet.
- 21 Den hänskjutande domstolen anser preliminärt att konkursens inverkan på de samlade pensionsrättigheter som förvärvats av en person som utövar rätten att etablera sig som egenföretagare i en annan medlemsstat har ett tillräckligt nära samband med den verksamheten (även om konkursen, som i förevarande fall, inte härrör från denna verksamhet utan från tidigare verksamhet i ursprungsmedlemsstaten) för att omfattas av tillämpningsområdet för artikel 49 FEUF.
- 22 Om så är fallet innebär detta, enligt den hänskjutande domstolen, att det inte har skett någon likabehandling. En medborgare i Förenade kungariket som försatts i konkurs kan med största sannolikhet, även om personen inte vidtar några särskilda åtgärder i detta avseende, konstatera att hans samlade pensionsrättigheter skyddas om genom Section 11 WRPA 1999, eftersom en stor majoritet av pensionsrättigheterna i Förenade kungariket innehas inom ramen för pensionssystem som registrerats hos HMRC enligt Section 153 FA 2004 på grund av de skatteförmåner som kan garanteras på detta sätt. Det är mycket mer troligt att medborgare från andra medlemsstater i unionen har förvärvat pensionsrättigheter i icke registrerade system.
- 23 Det hävdades för konkursförvaltarnas räkning att det oavsett läget med anställda inte var ett betungande administrativt krav för en egenföretagare att uppfylla kraven enligt 2006 Regulations och registrera sitt utländska pensionssystem som ett kvalificerat utländskt pensionssystem. Det godtas att det är sannolikt att herr M faktiskt hade kunnat begära av förvaltarna av systemet att de skulle göra detta och att de inte skulle ha varit svårt för dem att göra detta. Inte heller finns det någon särskild anledning att tro att förvaltarna skulle ha vägrat att göra detta. Man kan

sluta sig till att skälet till att detta inte gjordes inte var att det var svårt eller betungande, utan berodde på att det vid den tidpunkt när han etablerade sig i Förenade kungariket antogs att han ändå hade utnyttjat alla sina förmåner enligt systemet och att det därför inte var nödvändigt med några ytterligare åtgärder. Det kan emellertid inte antas att personer som flyttar till Förenade kungariket för att etablera sig som egenföretagare alltid, eller ens oftast, antingen har möjlighet att se till att pensionssystemen i deras ursprungsmedlemsstater där de har sina samlade rättigheter ska vidta nödvändiga åtgärder för att registrera sig som kvalificerade utländska pensionssystem, eller att det skulle falla dem in att försöka göra det.

- 24 Under dessa omständigheter anser den hänskjutande domstolen att de bestämmelser i Section 11 och Section 12 WRPA 1999 och i 2002 Regulations, enligt vilka det fullständiga skyddet enligt Section 11 WRPA 1999 endast gäller för innehavare av rättigheter i godkända pensionsordningar, även om lydelsen inte uttryckligen hänvisar till nationalitet, sannolikt påverkar en betydligt högre andel medborgare i andra medlemsstater som utövar sin etableringsfrihet i Förenade kungariket. Om inverkan av en konkurs på samlade pensionsrättigheter faller inom tillämpningsområdet för artikel 49 utgör rättigheterna därför diskriminering när det gäller åtnjutande av en social förmån, vilket är förbjudet enligt artikel 49 FEUF och artikel 24 i direktiv 2004/38.
- 25 Om denna ståndpunkt är välgrundad anser den hänskjutande domstolen att den genom att tillämpa principen om konform tolkning har möjlighet att tolka Section 11 WRPA 1999 på ett sådant sätt att diskriminering undanröjs, och att detta kan ske genom en tolkning av de nationella bestämmelserna så att dessa omfattar ett pensionssystem som godkänts av eller registrerats hos skattemyndigheterna i en annan medlemsstat. Detta är förenligt med syftet med lagstiftningen, vilket är att säkerställa att pensionsrättigheter endast skyddas fullt ut om de följer av ordningar som godkänts av eller registrerats hos de relevanta skattemyndigheterna i den medlemsstat där de upprättats.